

[Trafikministeren]

stationer: København H, Høje Tåstrup, Herning samt Fredericia i forbindelse med projektet »Byen for alle«.

Endvidere er der på langt hovedparten af S-togs-stationerne elevatorer eller niveaufri adgang til perronerne.

Erfaringerne har vist, at prisen pr. elevator afhængig af de fysiske forhold er 1 til 2 mio. kr.

Jeg finder, at DSB er meget opmærksom på at kompensere for de ikke i alle tilfælde tilfredsstillende adgangsforhold på stationerne igennem de hjælpeordninger, som DSB har iværksat i forbindelse med handicappedes rejser med tog.

Af hjælpeordninger kan nævnes: IC 3-handicapliften, installering af ramper i S-tog og regionaltog, DSB's assistanceordning vedrørende hjælp til ind- og udstigning af toget, hvor DSB i øvrigt har en aftale med Falck om assistance til kørestolsbrugere uden for stationens åbningstid, samt etablering af handicaptoiletter på stationerne.

Det er min opfattelse, at DSB lever op til Folketingets beslutning af 12. maj 1987 for så vidt angår forbedrede trafik- og adgangsforhold for handicappede såvel på stationer som i tog.

Spm. nr. S 492

Til *justitsministeren* (12/2 92) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Hvad er ministerens kommentar til, at advokat Peter Gabrielsen til Ritzaus Bureau den 11. februar 1992 har sagt, at »mange af mine klienter er interesseret i, at behandlingstiden bliver trukket ud, hvis de ikke kan forvente at få et positivt svar. De vil bruge ventetiden til at emigrere, typisk til Argentina, Canada eller Australien?«

Begrundelse

Dermed spekulerer palæstinenserne via deres advokat tilsyneladende direkte i at udnytte den danske lovgivning optimalt, selv om opholdstilladelsen muligvis aldrig får virkning, idet asylsøgeren sandsynligvis er draget videre i verden for at kunne emigrere.

Svar (20/2 92):

Justitsministeren (Engell):

Jeg har gentagne gange udtalt, at jeg finder det særdeles beklageligt, at sagsbehandlingstiderne i asylsager kan udstrækkes så langt, som det er tilfældet efter det gældende system. Det er netop baggrunden for, at jeg har taget hele spørgsmålet om sagsbehandlingsprocedurerne op som et af de væsentligste punkter i det oplæg til en ny udlændingepolitik, som jeg har fremlagt, samt i den redegørelse, jeg afgav til Folketinget den 11. november 1991 om udlændingepolitikken.

I arbejdet med opfølgningen af oplægget til en ny udlændingepolitik indgår spørgsmålet om sagsbehandlingsprocedurerne og sagsbehandlingstiden i asylsager.

Spm. nr. S 493

Til *justitsministeren* (12/2 92) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Er ministeren enig i, at behandlingen af de palæstinensiske flygtninges sager fra de danske myndigheders side er sket meget langsomt?«

Begrundelse

Dansk Flygtningehjælps repræsentant i Flygtningenævnet, Harald Engberg-Pedersen, har den 11. februar 1992 udtalt til Ritzaus Bureau, at »det har været de danske myndigheders meget langsommelige behandling af palæstinensersagerne, der har gjort det nødvendigt at lave en særlov.«

Svar (20/2 92):

Justitsministeren (Engell):

Jeg har senest i forbindelse med førstebehandling af lovforslag nr. L 211 den 30. januar 1992 haft lejlighed til at redegøre for tidslinjen i behandlingen af disse sager, jf. Folketingstidende, forhandlingerne, spalte 5898 f. Som det fremgår heraf, mener jeg ikke, at der har været tale om en langsom behandling hos udlændingemyndighederne i forbindelse med disse sager.

Spm. nr. S 494

Til *justitsministeren* (12/2 92) af:

Pia Kjærsgaard (FP):